

OPARKANIONY (1) *part praet pass pf*

oparkaniony, [oparkanion].

Oba o oraz oba a jasne.

sg m N oparkaniony. ◇ [A oparkanioného. ◇ n N oparkaniono. ◇ pl G oparkanionych.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w. s. v. oparkanić.

Obwiedziony, ogrodzony [czym]:

*Wyrażenie: »drzewem oparkaniony« = ogrodzony drewnianym płotem (1): zamek [Smoleńsko] ná inłzey łtronie rzeki ná brzegu ná włchod łłońca/ drzewem opárkániony/ iáko miáłtecżko budowany *BielKron* 431; [jest pod stawem, pod dworem sadzawek 5 oparkanionych drzewem. *LustrKraK* I 55].*

*[»dylmi oparkaniony«: Ten folwark wkoło w słupy dylmi oparkaniony. *LustrWpol* I 24.*

*»oparkaniony murem«: á iżby łie go [Boga] nikt bać niemógł/ [Epikur] wyrugował go z światá/ y opárkánioného wielkim/ á niedobyтым murem/ pořádzil go gđzieł między łwiaty *SenekaGórń* 196 (*Linde*).*

*»w koło, ze wszech stron, zewsząd oparkaniony«: To gumno wkoło oparkaniono *LustrWpol* I 31, I 24; Folwark w ratajach dobrze zbudowany, zewsząd oparkaniony *LustrRaw* 107: [dworzec] ze wszech stron oparkaniony *LustrMalb* I 21.]*

Cf OPARKANIĆ